

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ว่าด้วย จรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยเป็นการสมควรให้คณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี สำคัญในหน้าที่ สามารถประสานงานกับทุกฝ่าย ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ อารมณ์ไว้ซึ่งศักดิ์ศรี เกียรติภูมิ สร้างความเลื่อมใสศรัทธา เป็นที่น่ายกย่องเชิดชูของนักศึกษาและบุคคลทั่วไป และให้มีความสอดคล้องกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ฉบับลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยมติเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงตราข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ว่าด้วย จรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ว่าด้วย จรรยาบรรณของข้าราชการ พลเรือนในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๙

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

“จรรยาบรรณ” หมายความว่า ประมวลความประพฤติอันดีงาม ที่มหาวิทยาลัยกำหนดขึ้น เพื่อให้คณาจารย์และบุคลากรถือปฏิบัติ เพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียงฐานะของคณาจารย์และบุคลากรและให้หมายความรวมถึงจรรยาบรรณวิชาชีพเฉพาะที่องค์กรวิชาชีพนั้น ๆ กำหนดด้วย

“คณาจารย์” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย อาจารย์ตามสัญญาจ้าง ที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำในฐานะอาจารย์ผู้สอนของมหาวิทยาลัย

“บุคลากร” หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่สนับสนุนที่เป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ และบุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างบรรจุแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

“คณะกรรมการจรรยาบรรณ” หมายความว่า คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามประกาศของมหาวิทยาลัย ตามข้อ ๑๕ และมีอำนาจหน้าที่ตามข้อ ๑๘ และข้อ ๒๓ วรรคสี่

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้ช่วยอธิการบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือกอง ที่เป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา

“คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง” หมายความว่า คณะกรรมการที่อธิการบดีแต่งตั้งให้ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงในกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดจรรยาบรรณ

“คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ว่าด้วย คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ซึ่งมีอำนาจในการดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่ง ลงโทษทางจรรยาบรรณของคณาจารย์หรือบุคลากร

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการและมีอำนาจออกคำสั่งหรือประกาศของมหาวิทยาลัยเพื่อวางหลักเกณฑ์การปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

จรรยาบรรณและการรักษาจรรยาบรรณ

ส่วนที่ ๑

จรรยาบรรณต่อตนเอง และวิชาชีพ

ข้อ ๖ คณาจารย์และบุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อตนเองและวิชาชีพ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง ความชอบธรรม คุณธรรม จริยธรรม และหลักวิชาการ

(๒) ต้องเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี ประพฤติตนให้เหมาะสม

(๓) ต้องใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

(๔) ต้องมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงประโยชน์โดยรวมของมหาวิทยาลัยประกอบด้วย

ส่วนที่ ๒

จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน และหน่วยงาน

ข้อ ๗ คณาจารย์และบุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานและหน่วยงาน ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องยึดมั่นต่อแนวทางการปฏิบัติงานที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศในการปฏิบัติราชการ ความเป็นธรรมในสังคม และการร่วมนำสังคมไปในแนวทางที่ถูกต้อง ดีงาม และพึงปรารถนา
- (๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องหรือขัดแย้งต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามตำแหน่งของตน
- (๓) ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้
- (๔) ต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถโดยไม่เลือกปฏิบัติและปราศจากอคติ
- (๕) ต้องประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่
- (๖) ต้องดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง
- (๗) ต้องรักษาชื่อเสียง เกียรติภูมิและประโยชน์ของมหาวิทยาลัยโดยไม่กระทำการใด ๆ อันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย
- (๘) ต้องไม่แสวงหาประโยชน์จากชื่อหรือทรัพยากรของมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือหมู่คณะโดยมิชอบ

ส่วนที่ ๓

จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

ข้อ ๘ คณาจารย์และบุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือในหน่วยงานของตนทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและการแก้ปัญหาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย
- (๒) ต้องเป็นผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกป้องคุ้มครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม
- (๓) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

ในกรณีที่เห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชา ทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายังคงยืนยันโดยให้เหตุผลเป็นหนังสือให้ ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

(๔) ต้องช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ถูกต้อง รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิด ความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจกับผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม

(๕) ต้องปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีมนุษยสัมพันธ์อันดี และถูกต้องตามทำนองคลองธรรม ต้องไม่กระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงานซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(๖) ต้องไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตน หรือแอบอ้างว่าเป็นผลงานของตนเอง

ส่วนที่ ๔

จรรยาบรรณต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน และสังคม

ข้อ ๙ คณาจารย์และบุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน และ สังคม ดังต่อไปนี้

(๑) พึงให้บริการแก่นักศึกษา ผู้รับบริการ และประชาชนผู้มาติดต่องานอย่างเต็ม กำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพ เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่ สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ไปติดต่อยัง หน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่า มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ โดยตรงต่อไป

(๒) ต้องละเว้นการรับทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้กันโดยเสน่หาและโดยธรรมจรรยาจากนักศึกษา ผู้รับบริการ และประชาชนหรือผู้ซึ่งอาจได้รับ ผลประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดที่รับ ไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัย ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณีต่อไป

(๓) ต้องรักษาข้อมูลความลับของทางราชการ มหาวิทยาลัยและข้อมูลความลับส่วน บุคคลของนักศึกษา และผู้รับบริการ มิให้เผยแพร่ก่อนได้รับอนุญาตจากเจ้าของข้อมูล

(๔) พึงปฏิบัติต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ และประชาชนอย่างเหมาะสมและถูกต้อง ตามทำนองคลองธรรม

ส่วนที่ ๕

จรรยาบรรณของคณาจารย์

นอกจากคณาจารย์พึงปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๑ ถึงส่วนที่ ๔ แล้วยังต้องพึงปฏิบัติเพิ่มเติมตามที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑๐ คณาจารย์พึงมีจรรยาบรรณเกี่ยวกับการสอน ดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้นักศึกษาทราบแนวทางการสอนและการวัดผลเมื่อเปิดภาคการศึกษา และพึงประเมินผลการสอนตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๒) จัดการเรียนการสอนตามข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษา

(๓) ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด

(๔) จัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ สอนตรงเวลาที่กำหนด ไม่ทิ้งการสอนกลางคัน ไม่งดสอนโดยไม่มีเหตุอันควร ถ้ามีการงดการสอนพึงจัดให้มีการสอนชดเชย รวมทั้งกำหนดเอกสารประกอบการสอน หรือตำราที่มีคุณภาพในปริมาณเนื้อหาที่เหมาะสมกับการสอน

(๕) จัดให้มีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ แต่ละด้านของแต่ละหลักสูตรที่กำหนด

ข้อ ๑๑ คณาจารย์พึงมีจรรยาบรรณในการปฏิบัติตนต่อนักศึกษา ดังต่อไปนี้

(๑) ประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี และวางตัวให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ประสพหาความรู้แก่นักศึกษา

(๒) ประพฤติตนเป็นผู้พัฒนาความรู้ทางวิชาการแก่นักศึกษาทุกคนด้วยความเสมอภาค ยุติธรรม และให้เกียรติซึ่งกันและกัน

(๓) ปฏิบัติตนในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ทั้งด้านวิชาการและด้านอื่น ๆ ที่จำเป็นแก่การพัฒนาคุณภาพนักศึกษา

(๔) ปฏิบัติตนในการเป็นที่ปรึกษาการดำเนินกิจกรรมของนักศึกษา ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยโดยคำนึงถึงชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและความเสียหายที่จะเกิดขึ้น

ข้อ ๑๒ คณาจารย์พึงมีจรรยาบรรณในการพัฒนาตนเอง ดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาเทคนิค วิธีสอนให้ทันสมัยเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา

(๒) สร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการตามพันธกิจที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัย

(๓) รักษามาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

(๔) พัฒนาตนเองให้เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในระดับที่สูงขึ้น”

ข้อ ๑๓ คณาจารย์พึงมีจรรยาบรรณในการทำวิจัย ดังต่อไปนี้

- (๑) มีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาที่ทำการวิจัย
- (๒) มีความซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางการวิจัยและการบริหารงานวิจัย
- (๓) เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย
- (๔) เคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น
- (๕) คำนึงถึงความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมทุกระดับ
- (๖) ดำเนินการวิจัยให้เป็นไปตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัย และต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด
- (๗) มีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ได้ทำการศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต
- (๘) มีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย
- (๙) นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ

ส่วนที่ ๖

การกระทำความผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๔ การกระทำดังต่อไปนี้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

- (๑) การนำผลงานทางวิชาการหรือผลงานที่แสดงความชำนาญการหรือเชี่ยวชาญของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ
- (๒) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษา หรือผู้รับบริการหรือประชาชนที่เป็นการกระทำตามหน้าที่ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการใด ๆ ในหน้าที่โดยมิชอบ
- (๓) การแก้ไขผลการเรียนหรือผลการสอบ ตลอดจนการละเว้นที่จะปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้โดยมิชอบ
- (๔) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษา หรือบุคคลอื่นซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน และทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงต่อมหาวิทยาลัย
- (๕) การเปิดเผยข้อมูลโดยมิชอบซึ่งเป็นความลับส่วนบุคคลของนักศึกษา หรือผู้รับบริการ ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจากความไว้วางใจอันก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษา หรือผู้รับบริการ
- (๖) การสอน การจัดกิจกรรม หรืออบรมนักศึกษา หรือการกระทำใด ๆ เพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชน

หมวด ๒ การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๕ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการจรรยาบรรณ” ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยเสนอชื่อจากกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่ได้รับการเสนอชื่อจากคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัย (ก.บ.ม.) จำนวน ๑ คน

(๓) กรรมการจากบุคลากร ที่ได้รับการเสนอชื่อจากคณะกรรมการบริหารงานบุคคล ประจำมหาวิทยาลัย (ก.บ.ม.) จำนวน ๑ คน และต้องไม่ดำรงตำแหน่งเป็นผู้บังคับบัญชาภายในมหาวิทยาลัย

(๔) กรรมการจากบุคลากร ที่ได้รับการเสนอชื่อจากสภาคณาจารย์และข้าราชการ จำนวน ๒ คน

ให้ประธานและกรรมการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจอยู่ในตำแหน่งดังกล่าวติดต่อกันต่อไปได้ไม่เกินสองวาระ

ให้หัวหน้างานการเจ้าหน้าที่ เป็นเลขานุการ และอธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรของมหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งกรรมการให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการอาจพ้นจากตำแหน่ง ด้วยเหตุดังนี้

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นกรรมการตามข้อ ๑๕

(๔) ถูกสั่งลงโทษทางวินัย หรือจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ตำแหน่งประธานหรือกรรมการว่างลงก่อนครบวาระ และยังมีเหลือระยะเวลาในวาระอีกไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน ให้ดำเนินการได้มาซึ่งประธานหรือกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลง ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นประธานหรือกรรมการแทน ให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน ในระหว่างที่ยังไม่ได้มาซึ่งประธานหรือกรรมการแทน ตำแหน่งที่ว่างลง ให้ประธานหรือกรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ จนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานหรือกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างนั้น

ข้อ ๑๘ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจรรยาบรรณ มีดังนี้

(๑) แต่งตั้งคณะทำงาน หรือคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามความจำเป็น และเหมาะสม

(๒) พิจารณาและวินิจฉัยกรณีที่มีการกล่าวหาว่าบุคลากรกระทำความผิดจรรยาบรรณ ข้อใดหรือไม่

(๓) มีมติให้ลงโทษทางจรรยาบรรณในหมวด ๔ ตามข้อบังคับนี้

(๔) เสนอผลการพิจารณาคำวินิจฉัยทางจรรยาบรรณต่ออธิการบดี

(๕) รายงานผลการดำเนินการทางจรรยาบรรณต่อสภามหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๑๙ การประชุมของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยครึ่งหนึ่ง จึงถือว่าครบองค์ประชุม

การนัดประชุมของคณะกรรมการจรรยาบรรณ หากมีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิร่วมประชุม และให้ถือว่าคณะกรรมการจรรยาบรรณ ประกอบด้วยคณะกรรมการทุกคนที่มีสิทธิเข้าร่วมประชุม

ข้อ ๒๐ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก โดยกรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๒๑ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นลายลักษณ์อักษร ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๒๒ เมื่อความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาหรือมีผู้กล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่า บุคลากรผู้ใดกระทำความผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชารายงานต่ออธิการบดี เพื่อพิจารณาดำเนินการทางจรรยาบรรณตามข้อ ๒๓ ในข้อบังคับนี้

การดำเนินการทางจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่ง ต้องให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบเรื่องที่ถูกกล่าวหา และมีโอกาสโต้แย้งคัดค้านหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานของตนได้ โดยเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้ และให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง มีการคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักศึกษาตามความจำเป็นและเหมาะสม

ในกรณีที่ปรากฏว่า ผลการดำเนินการทางจรรยาบรรณตามวรรคสองเป็นการกระทำความผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดทางวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ว่าด้วย การสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัย

ข้อ ๒๓ ในการดำเนินการทางจรรยาบรรณตามข้อ ๒๒ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงในการกระทำความผิดจรรยาบรรณไม่น้อยกว่าสามคนโดยพลัน

การคัดค้านกรรมการสอบข้อเท็จจริงในการกระทำความผิดจรรยาบรรณ ให้นำหลักเกณฑ์เรื่องคัดค้านกรรมการสอบสวนวินัยตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ว่าด้วย การสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัย มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงในการกระทำความผิดจรรยาบรรณดำเนินการสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว ให้เสนอรายงานความเห็นต่ออธิการบดี เพื่อนำสำนวนการสอบข้อเท็จจริงเสนอต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณาและวินิจฉัยต่อไปโดยเร็ว

เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณได้วินิจฉัยและมีมติว่าบุคลากรผู้ใดกระทำความผิดจรรยาบรรณข้อใดหรือไม่ และสมควรได้รับโทษสถานใดแล้ว ให้อธิการบดีดำเนินการให้เป็นไปตามมตินั้น

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่อธิการบดีเห็นในขั้นต้นแล้วว่า ข้อกล่าวหาว่าบุคลากรผู้ใดกระทำความผิดจรรยาบรรณเป็นความผิดวินัยด้วย ให้อธิการบดีพิจารณาดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงในการกระทำความผิดจรรยาบรรณ

หมวด ๓

การส่งเสริมจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๕ ผู้บังคับบัญชาพึงประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และมีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ ผู้ใต้บังคับบัญชาประพฤติตนอยู่ในกรอบของจรรยาบรรณ และส่งเสริม สนับสนุนให้สภาคณาจารย์และข้าราชการของมหาวิทยาลัย ทำหน้าที่ส่งเสริมจรรยาบรรณแก่บุคลากร และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมจรรยาบรรณเสนอต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเป็นประจำทุกปี

หมวด ๔

หลักเกณฑ์และวิธีการลงโทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๖ การกระทำผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดทางวินัยให้อธิการบดีลงโทษกรณีใดกรณีหนึ่งหรือหลายกรณี ตามมติที่คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควร ดังนี้

(๑) การตักเตือน ให้อธิการบดีสั่งลงโทษตักเตือน เป็นหนังสือ โดยแจ้งให้ผู้กระทำ ความผิดจรรยาบรรณได้ทราบด้วยว่า การกระทำใดที่เป็นความผิดจรรยาบรรณและให้เก็บรวบรวมคำสั่งหรือ บันทึกการตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ในสำนวนคณะกรรมการจรรยาบรรณ

(๒) การสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ให้อธิการบดีทำเป็นหนังสือ โดยระบุการกระทำที่เป็นความผิดจรรยาบรรณและสิ่งที่ประสงค์ให้ดำเนินการให้ถูกต้อง พร้อมกับกำหนด ระยะเวลาในการปฏิบัติให้ถูกต้องไว้ด้วย และให้เก็บรวบรวมคำสั่งไว้ในสำนวนคณะกรรมการจรรยาบรรณ

(๓) การทำทัณฑ์บน ให้อธิการบดีทำเป็นหนังสือแสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิด จรรยาบรรณในกรณีใด ตามข้อใด และให้เก็บรวบรวมหนังสือทำทัณฑ์บนไว้ในสำนวนคณะกรรมการ จรรยาบรรณ

เมื่อได้ดำเนินการลงโทษทางจรรยาบรรณในสถานหนึ่งสถานใดแล้ว ให้บันทึกไว้ใน ทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

ข้อ ๒๗ บุคลากรผู้ใดถูกลงโทษทางจรรยาบรรณข้อใดแล้ว ไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่าบุคคลนั้นกระทำความผิดวินัย

หมวด ๕

การอุทธรณ์

ข้อ ๒๘ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ทำหน้าที่พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทาง จรรยาบรรณ

ข้อ ๒๙ บุคลากรผู้ถูกลงโทษทางจรรยาบรรณมีสิทธิอุทธรณ์ด้วยตนเองต่อคณะกรรมการ อุทธรณ์และร้องทุกข์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งโทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๓๐ หลักเกณฑ์การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ ให้นำ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ว่าด้วย การอุทธรณ์และการพิจารณาโทษทางวินัยไม่ร้ายแรง และ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ว่าด้วย คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ประจำมหาวิทยาลัยราช ภัฏเพชรบูรณ์ มาใช้โดยอนุโลม

หมวด ๖

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๑ บุคลากรผู้ใดมีกรณีกระทำความผิดจรรยาบรรณอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ผู้มี อำนาจตามข้อบังคับนี้มีอำนาจสั่งลงโทษบุคลากรตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับเดิมที่ใช้อยู่ก่อนวันที่ ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ส่วนการสอบสวน การพิจารณา การดำเนินการเพื่อลงโทษทางจรรยาบรรณให้ดำเนินการ ตามข้อบังคับนี้ เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงในการกระทำความผิดจรรยาบรรณก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับและยังสอบสวนไม่เสร็จ ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงในการกระทำความผิดจรรยาบรรณดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับเดิมที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

(๒) ในกรณีการสอบข้อเท็จจริงในการกระทำความผิดจรรยาบรรณเสร็จสิ้นไปแล้ว ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าการสอบสวนนั้นเป็นอันใช้ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายวิศัลย์ โฆษิตานนท์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์